

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1952 m.

balandžio mėn.

12

ŠEŠTADIENIS

Nr.30(702)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Tarybų šalyje—1 pusl.
2. Didžiosiose komunizmo statybose—2 pusl.
3. A. KOLESNIKOVAS. Tarybinę knygą—į mases—2 pusl.
4. P. STANKEVIČIŪTĖ. Kaip išauginu paršelius—3 pusl.
5. Velykų šventė ir jos kilmė—3—4 pusl.
6. S. GORŠENINAS. Už kryžminę ir siauracilę sėją—4 pusl.
7. I. VYSOKOVAS. Naujybės Kinijos kaimo gyvenime—4 pusl.

Komunistinis jaunimo auklėjimas

Bolševikų partija, tarybinė valstybė, didysis darbo žmonių vadai ir mokytojai draugas Stalinas skiria didelį dėmesį komunistiniam jaunimo auklėjimui. Nugalėjusio socializmo šalyje jaunajai kartai atviri visi keliai žinių įsigijimui, visapusiškam išsilavinimui.

Mūsų šalyje išugdyla naują kartą džiugių ir žvalių, drąsių ir tvirtos valios, sąmoningų kovotojų už komunizmą.

Rajono partinės ir komjaunimo organizacijos vykdo jaunimo tarpe didelį auklėjamąjį darbą. To išdavoje pakilo jaunimo politinis ir darbo aktyvumas. Auga komjaunimo organizacijos gretos. Beveik visuose rajono kolūkiuose įkurtos komjaunimo organizacijos, daugelis iš jų yra rimti partinių organizacijų padėjėjai sprendžiant politinius ir ūkinius uždavinius. Tokios, pavyzdžiui, yra „Počiotnyj trud“, „Už taiką“ ir kitų kolūkių komjaunimo organizacijos. Jos mobilizuoja kolūkių jaunimą kovai už griežtą žemės ūkio artelės įstatų laikymąsi, už darbo našumo pakėlimą, už tolesnį organizacinį — ūkinį kolūkių sustiprinimą.

Kasdieninis jaunimo mokymasis—būtina komunistinio auklėjimo sąlyga. Komunistu galima būti tik tada, nurodavo Leninas, kada praturtinsi savo atmintį visais tais turtais, kuriuos sukūrė žmonija. Mūsų jaunimas turi nuolat įsisavinti mokslą, žinias.

Mūsų šalyje sudarytos palankiausios sąlygos jaunimo mokymuisi. Metai iš metų auga mokyklų ir mokslo įstaigų skaičius. Mūsų rajone dabar veikia 2 vidurinės mokyklos, 8 septynmetės ir 27 pradinės mokyklos, o taip pat vakarinės kaimo ir darbininkų jaunimo mokyklos.

Komjaunimo organizacijų pareiga yra visaip padėti mokyklai apmokant ir auklėjant augančiąją kartą, stiprinant drausmę moksleivių tarpe.

Partinėms organizacijoms padedant, rajone įkurtas platus komjaunimo politmokyklų ir

ratelių tinklas, kuriame mokosi daug komjaunuolių. Daugelis jaunimo mokosi partinio švietimo sistemoje.

Tačiau faktai rodo, kad eilėje komjaunimo politratelių užsiėmimai vyksta žemame idėjiniam—teoretiniam lygyje, o kai kurie rateliai, kaip prie Puškino vardo, „Tarybinio artojo“ kolūkių, visai nustojo veikti, tuo tarpu komjaunimo rajono komitetas nesiima jokių priemonių jų darbui sutvarkyti.

Svarbi jaunimo komunistinio auklėjimo priemonė yra pranešimai, paskaitos ir pasikalbėjimai politinėms ir gamtos mokslo temomis. Siam reikalui partinės ir komjaunimo organizacijos turi skirti rimtą dėmesį. Būtina dažniau surengti jaunimui paskaitas ir pranešimus, pašaliojančius apie didžiąsias komunizmo statybas, apie tarybinės liaudies taikingą darbą, pranešimus atskleidžiančius amerikinių—angliškiųjų naujo pasaulio karo kurstytojų ir jų bendrininkų — buržuazinių nacionalistų ir reaktivių katalikų dvasininkų tikslus.

Komunistiškai auklėjant jaunimą didelę reikšmę turi kultūros—švietimo įstaigos. Būtina pagerinti klubų—skaityklų, bibliotekų, meninės saviveiklos, kino darbą.

Reikia imtis priemonių visokeriopai vystyti fizinę kultūrą ir sportą, pagerinti laisvanoriškų sporto draugijų darbą.

Komunizmo statybos uždaviniai reikalauja auklėti visą jaunimą komunistinės moralės principais, socialistinio kolektyvizmo principais, nenukrypstantai prisilaikyti socialistinio bendrojo gyvenimo taisyklių.

Jaunimo auklėjimas—svarbus partinių organizacijų reikalas. Partinis vadovavimas yra svarbiausias dalykas komjaunimo darbe. Tas reikalauja iš partinių organizacijų nuolat domėtis visų komjaunimo organizacijų darbu ir visų pirma—jaunimo komunistinio auklėjimo darbu. Lenino—Stalino partijai vadovaujant, tarybinis jaunimas ir toliau žengs pirmose komunizmo statytojų gretose.

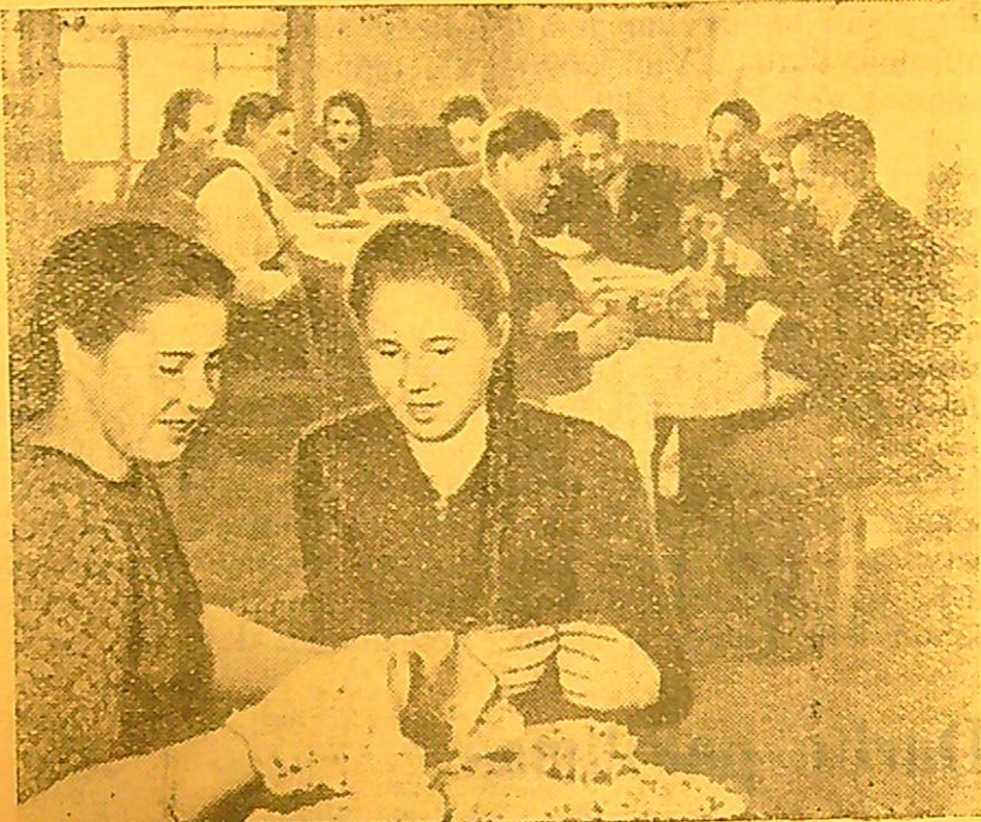
Kino žurnalo „Tarybų Lietuva“ 8-asis numeris

Balandžio 7d. respublikos kino teatrų ekrane pasirodė garsinis kino žurnalo „Tarybų Lietuva“, №8. Pirmieji žurnalo kadrai vaizduoja gausius protesto mitingus Kauno pramonės įmonėse prieš Amerikos imperialistų bakteriologinio ginklo naudojimą Korėjoje ir Šiaurės Rytų

Kinijoje. Kino kadrai taip pat pasakoja apie ruošiamą pavasario sėjai Gruzdžių mašinų—traktorių stolyje, apie naujų stoties rūmų atidarymą Kaune, apie respublikines lengvosios atletikos varžybas, pirmą kartą surengtas žiemos sąlygomis.

(ELTA).

Tarybų šalyje

Kirovo sritis. Kiekvienais metais didėja Vožgalskio rajono „Krasnyj Oktjabr“ žemės ūkio artelės visuomeninio ūkio pajamos. Šiais metais piniginės pajamos sudarė 1.700 tūkstančių rublių. Dešintis tūkstančių rublių kolūkis išleidžia sanitarinėms priemonėms.

Šiais metais 300 kolūkiečių pailsės nuosavoje sanatorijoje.

Nuotraukoje: „Krasnyj Oktjabr“ kolūkio sanatorijos poilsio kambaryje. Priešakyje melžėja T. D. Korobeinikova (iš kairės) ir kolūkietė V. V. Simakova ilsisi.

P. Lisenkino nuotrauka

(TASS).

(TASS—ELTA).

Išnaudokime kiekvieną dieną, kiekvieną valandą pavyzdingam pasiruošimui sėjai

Organizuotai sutiks laukų darbus

Organizuotai ruošiasi sutikti pavasario laukų darbus Kemionių apylinkės „Už taiką“ kolūkis. Iš keturių smulkių laukininkystės brigadų sukomplektuotos dvi stambios, išskirti prityrę brigadininkai, įskaitininkai.

Brigadoms paskirstytas in-

ventorius, traukiamoji bei darbo jėga ir žemė. Padedant agronomui, sudarytas pavasario sėjos darbų planas, pagal kurį numatyta sėją atlikti per 8 dienas, numatytas taip pat agropriemonių laikymas, teisingai paskirstyta darbo jėga.

Pavasario laukų darbams paruoštas visas žemės ūkio inventorius, išvalyta daugiau kaip 500 centnerių sėklų, išvežta į laukus apie 60 tonų mėšlo, renkami pelenai ir paukščių mėšlas.

J. Barauskas

Pašalinti trūkumus ruošiantis sėjai

Įsijungęs į socialistinį lenktyniavimą su kaimyniniu „Pamiat Lenina“ kolūkiu, „Počiotnyj trud“ kolūkis sparčiai ruošiasi pavasario sėjai. Kolūkio kalviai laiku ir kokybiškai atremontavo žemės ūkio inventorių.

Daug dėmesio skiriama trąšų sukauptimui. Į laukus išvežta daugiau kaip 100 to-

nu durpių, daug mėšlo, į kolūkio sandėlius atgabenta apie 102 tonas mineralinių trąšų. Sėklai supilta ir išvalyta 1000 centnerių geros rūšies grūdų.

Neseniai įvykęs pasiruošimo sėjai savitarpis patikrinimas parodė, kad ruošiantis sėjai yra dar ir trūkumų. Ketvirtroje laukininkystės briga-

doje nepatenkinama arklų priežiūra, nesilaikoma šerimo grafiko. Dar trūksta virvių ir pakinktų, antroje brigadoje neekonomiškai naudojamas pašaras.

Išskeltiems trūkumams pašalinti imtasi priemonių, ir kolūkis sėjai sutiks pilnai pasiruošęs.

J. Bakšys

Pagerinti arklų priežiūrą

„Krasnyj Oktjabr“ kolūkyje yra žymių trūkumų arklų priežiūroje: nėra taikomi šerimo racionai, pašaras nesvertiamas. Ypač blogai prižiūri arklius arklininkai Nastajus ir Dumbrava. Visi arkliai labai sulyšę.

Kolūkyje įsivyravusi ne-teisinga priežiūra į visuomeninį turtą. Brigadininkas Zaluba ir kolūkio valdybos narys Osipovas savo buvusius arklius stengiasi palikti be darbo. Tą dalyką žino ir kolūkio valdybos pirmininkas

dr. Andrijauskas, bet jokių priemonių prieš tai nesilima.

Laikas šiuos stambius trūkumus pašalinti ir neatidėliojant pagerinti arklų priežiūrą.

P. Kūrmelis

Didžiosiose komunizmo statybose

Paleidimo į darbą laikotarpis

Volgos—Dono kanalo statyboje darbas vyksta dieną ir naktį. „Volgodonstrojaus“ kolektyvas deda visas pastangas, kad nustatytu terminu perduotų eksploatacijon milžiniškus hidrotechninius įrengimus.

Vis plačiau ir plačiau išsipleja Cimlianskos vandens saugykla. Cimlianskos hidromazgo betoninės užtvankos dugno angos buvo uždarytos jau sausyje. Nuo to laiko Dono lygis pakilo daugiau kaip šešis metrus.

Vandens saugyklos baseinas, užimantis daugiau kaip du tūkstančius kvadratinį kilometrų, pilnutinai paruoštas užtvindymui. Kaimai, stacionos, mašinų-traktorių stotys, pastatai perkelti ant būsimosios Cimlianskos jūros kranto. Miškas iškirstas. Visos išlaidos, susijusios su perkėlimu, apmokamos valstybės.

Cimlianskos hidromazgo

statytojai sustiprintais tempais montuoja hidroelektrinės ir turbinų įrengimus. Nuo Cimlianskos vandens saugyklos prasideda 1900 kilometrų ilgumo Dono magistralinis kanalas. Šito kanalo galviniai įrengimai bus perduoti eksploatacijon balandžio mėnesio pradžioje. Ir tada Dono vanduo tekės kanalu, kad palaistytų kolūkių laukus. Kanalo pirmaeiluose baruose užbaigiami montavimo ir apdailinimo darbai. Virš kanalo statomas geležinis tiltas.

Nuo Dono magistralinio kanalo eina paskirstomieji kanalai. Jais vanduo tekės į stepių gilumą. Jau šiais metais Dono vanduo sudrėkins šimtus tūkstančių hektarų žemės Rostovo srityje.

Ypač pagyvėjo darbai tame Volgos—Dono laivybos kanalo trasos bare, kuris randasi pačioje aukščiausioje vietoje tarp Volgos ir Dono.

Čia sutelktas didžiulis kiekis žemkasių mašinų, kurių pagalba yra išimamas gruntas.

Laivybos kanalo trečiame, dešimtame ir tryliktame šluazuose įrengimų montavimas buvo baigtas dar pirmoje kovo mėnesio pusėje. Baigiami montavimo darbai ir kituose šluazuose.

Volgos—Dono laivybos kanalo Karpovskos siurbimo stotis, stojusi rikluotėn vasario mėnesį, nepertraukiamai pumpuoja vandenį iš Dono į Karpovskos vandens saugyklą. Iš ten Dono vanduo tekės kanalu į Marinovskos siurbimo stotį, antrą po Karpovskos, iš Dono pusės. Marinovskos stotis paduos vandenį toliau kanalu į Bereslavskio vandens saugyklą. Šitos stoties statytojai ruošiasi pirmo siurbimo išleidimui. Trečioje ir paskutinėje kanalo siurbimo Varvarovskos stotyje sustiprintai vyksta betonavimo darbai.

Darbo pakilimas

Kulbyševo hidroelektrinės statytojai laiške draugui Stalinui išparelgojo pirma laiko įvykdyti statybinių montavimo darbų metinį planą. Kolektyvas su didžiuoju pakilimu išvystė kovą už prisiliktą išparelgojimų įvykdymą.

Kulbyševo hidroelektrinės statyba kovo mėnesio pabaigoje pradėjo naują svarbų etapą: prasidėjo gigantiškos užtvankos vandeniu nuleisti įrengimų darbai. Pirmoje eilėje reikalinga įrengti sąramą, kuri atskirs būsimos užtvankos pamatų duobę nuo Volgos vandenų už-

liejimo. Sąramos ilgis sieks daugiau kaip aštuonis kilometrus, o aukštis—iki 15 metrų. Sąramos plotis prie jos pagrindą sieks 60 metrų.

Į sąramą reikės suplauti daugiau kaip septynis milijonus kubinių metrų grunto. Iš jų daugiau kaip šeši milijonai kubinių metrų bus suplauti žemsiurbimų pagalba.

Statyboje pirmoje eilėje užbaigti sąramos įrengimo darbai, kuri apsaugos po hidroelektrinės pastatu esančią pamatų duobę nuo potvynio. Beveik pusantro ki-

lometro ilgumo smėlio pylimas iškilo virš Volgos dugno daugiau kaip dešimt metrų. Šis pylimas suplautas galingomis žemsiurbėmis žiemos metu. Žemsiurbimų panaudojimas žiemos sąlygomis—rimtas tarybinių hidrostatytojų laimėjimas.

Diena iš dienos tęsiasi po hidroelektrinės pastatu esančios pamatų duobės raustymas. Pamatų duobė labai didelė—pusės kilometro pločio ir 800 metrų ilgio. Šiais metais statytojams teks išimti iš pamatų duobės apie 7 milijonus kubinių metrų grunto.

Tarybinę knygą — į mases

TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) Centro Komiteto nutarimu dėl naujo kainų sumažinimo plataus vartojimo prekėms sumažintos kainos ir knygoms.

To dėka tarybiniai žmonės gavo dar platesnes galimybes tenkinti savo kultūriniais poreikiams. Vadovėliai aukštosios mokykloms atpigę 20 proc., o vadovėliai, išleidžiami respublikinių ir sričių leidyklų,—40 proc. Mokslo populiarizacijos ir žemės ūkio klausimų knygoms kainos sumažintos 15 procentų. Atpigę vadovėliai vidurinėms mokykloms, politinė, socialinė-ekonominė, grožinė ir kita literatūra. Iki šių metų pabaigos gyventojai, sumažinus knygoms kainas, sutaupys ne mažiau 550 milijonų rublių.

Tarybinę knygą vis plačiau sklinda liaudies masėse. Literatūrai yra didelė paklausa.

Patenkinti nuolat kylančius skaitytojų reikalavimus—garbingas ir atsakingas knygų prekybos darbuotojų uždavinys. Didelę pagalbą čia teikia tarybinė visuomenė.

Vykdydami savo garbingą uždavinį, knygų prekybos įmonės, kultūros—švietimo įstaigos ir visuomeniniai spaudos platintojai jau įteikė prenumeratoriams ir pardavė šimtus tomų politinės, žemės ūkio ir grožinės literatūros.

Visuomeninis platintojas Užkaimio septynmetės mokyklos direktorius kartu su mokytojų kolektyvu išplatino tarybinių knygų už 1200 rublių. Išsirašo ir nuolat seka naujų veikalų gavimą knygyne Zarasų pirmos vidurinės mokyklos mokytojai, rajono sveikatos skyriaus darbuotojai ir kiti. Daugelis kolūkinės gamybos pirmūnų užsiprenumeravo marksizmo—leninizmo klasikų veikalus

ir laiku atsiėmė visus išėjusius toms. Kolūkiečiai apsirūpina knygomis agrotechnikos, socialistinio žemės ūkio tvarkymo klausimais, grožinė literatūra. Tik per dešimtį balandžio mėnesio dienų knygynas pardavė knygų daugiau kaip už 1000 rublių.

Tenka padaryti priekaištą raikopsajungai, kuri blogai organizuoja knygų platinimą kaime. Knygų asortimentas prekybos taškuose visai neįvairus. Knygų prekyba kolūkiniame kaime yra labai apsnūdusi, prekybos darbuotojai nepropaguoja tarybinės knygos, jos nereklamuoja.

Būtina pašalinti šiuos trūkumus tarybinių knygų prekyboje ir kuo daugiau plinti knygą masėse.

A. Kolesnikovas

Zarasų knygyno vedėjas

Mokyklos pionierių organizacija

Pionierių organizacija Zarasų I vidurinėje mokykloje vaidina svarbų vaidmenį. Vadovaujant komjaunimo organizacijai, pionieriai kovoja už drausmės stiprinimą, mokslo pažangumo kėlimą mokykloje.

Mokslo metų pradžioje būrių vadovais buvo paskirti komjaunuoliai. Nemaža darbo atliko būrių vadovai Dūdėnas, Kuzmickaitė, Pučinskaitė. Jų vadovaujamoose būriuose pionierių sueigos praeina ypač aktyviai ir įdomiai.

Visos būrių bei grandžių sueigos pasižymi savo turiningumu ir patraukia pionierius jose aktyviai dalyvauti. Ypač gili įspūdį padarė pionieriams sueigos „Mokykimės rusų kalbą, nes ja kalbėjo Leninai“ ir „Didžiosios komunizmo statybos“. Buvo visa eilė sueigų, skirtų V. I. Leninui. Sueigose pionieriai dažnai apsvarsto spaudą—Lietuvos pionierių ir „Žvaigždutę“. Mėgiamausia pionierių vieta—Lenino kampelis ir biblioteka.

Didelis dėmesys atkreiptas į pionierių mokslo pažangumo kėlimą. Kiekvienas nepatenkinamas pažymys, kurį gauna pionierius, tuojau apsvarstomas grandies sueigoje. Išnagrinėjamos prie-

žastys, kodėl pionierius gavo nepatenkinamą pažymį ir imamas priemonių, kad daugiau tai nepasikartotų. Kolektyvios pagalbos dėka išleidytojų pagalba kilo visa eilė pionierių—mokslo pirmūnų. Jų tarpe V-c klasės mokiniai Vaitiekūnas ir Dūdėnas, V-a klasės mokinės Zakarauskaitė, Klasinskaitė, III-a kl.—Kėmeklytė ir Vrubliauskaitė ir kiti. Pažangieji mokiniai padeda savo draugams, jei šie nesugeba taip greit įsisavinti medžiagą.

Šiuo metu grandžių bei būrių sueigose pionieriai apsvarstė pasiruošimo pavasario egzaminams klausimą. Draugovės sueiga „Kaip pasiruošti egzaminams“ buvo ypač turininga. Daugelis pionierių pasidalino darbo patyrimu, pažadėjo mokyti tik gerai ir labai gerai. Šiai progai buvo pritaikytas veikaliukas „Paslaptis“.

Įdomiai ir turiningai atliekamas darbas padėjo išaugti pionierių organizacijai. Dabar jaunųjų leniniečių eilėse yra 162 moksleiviai. Visą savo veiklą pionierių organizacija nukreipė tam, kad dar labiau augtų jaunųjų leniniečių eilės, kiltų mokomojo-auklėjamąjo darbo lygis.

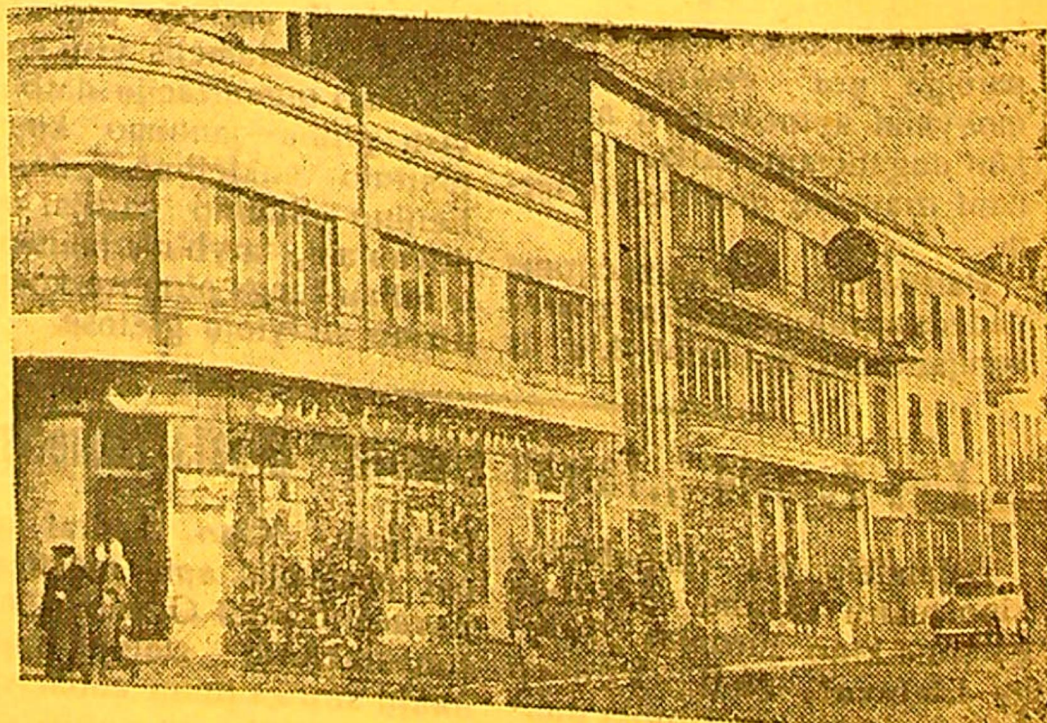
A. Beriozovas

Pastatysime daugiau visuomeninių pastatų

Mūsų kolūkio statybos brigada praėjusiais metais atliko nemažą darbą. Buvo pastatyta karvidė, grūdų sandėlis, klojimas, atremontuota kiaulidė.

Šiais metais, augant gyvulių fermoms, uždaviniai statybinei brigadai dar padidėjo. Užplanuota 87 vietų karvidėje įdėti grindis, įrengti vandentiekį ir automatines girdyklas, pastatyti tipinę paukštidė, atremontuoti arklidę, avidę, kiaulidę. Statybininkų brigada išparelgojo įvykdyti statybos darbus pirma laiko. Todėl šiuo metu statybininkai sparčiai ruošia statybinę medžiagą ir statybos detales. Pagaminta 200 kubinių metrų statybinės miško medžiagos, iš 100 kub. metrų medienos išpiauta lentos.

Brigados įėjimas įrengta

Tarybų Lietuvos miestai Nuotraukoje: Šiaulių miestas, Vilniaus gatvė, priešakyje nauja parduotuvė. V. Vanagaitis

(ELTA).

Skaitytojų laiškai

Daugiau rūpintis gyvulininkystės fermomis

Petro Cvirkos vardo kolūkyje visuomeninės produktyvios gyvulininkystės vystymui sąlygos yra geros, bet ne visi darbuotojai šias pareigas gerai atlieka. Karvių melžėjos V. Survilaitės prižiūrimi gyvuliai yra labai apleisti, liesi; produktyvumas žemas.

Gyvulių priežiūra turėtų daugiau susidomėti fermos vedėjas E. Golubeckas ir dažniau patikrinti, kaip gyvulininkystės darbuotojai atlieka savo pareigas.

Padėtis nedelsiant turi būti ištaisyta ir imtasi priemonių gyvulių priežiūrai pagerinti.

J. Stankūnas

Pagerinti gyvulininkystės darbuotojų parinkimą

Gyvulininkystės darbuotojų parinkimas kolūkio visuomeninės gyvulininkystės fermose turi didelę reikšmę, nes nuo to daug priklauso sėkmingas visuomeninės gyvulininkystės vystymas.

Tačiau Stelmuzės apylinkės „Ažuolo“ kolūkio valdyba į šį klausimą pažiūrėti labai nerimtai, nes gyvulininkystės fermose leido dirbti nesąžiningus kolūkiečius, kurie mėgina pasisavinti kolūkio visuomeninį turtą. Apie tai liudija ir šis faktas. Neseniai

kiaulių fermos vedėjas Tvardauskas, apsiparšavus 2 motininės kiaulės, užpajamavo 18 paršiukų. Patikrinus zootechnikui drg. Girčytei kiaulių fermą, buvo surastas 21 paršiukas. Tokiu būdu drg. Tvardauskas 3 paršiukus kažkodėl nuspėpė.

Kolūkio valdyba turi neatidėliojant imtis priemonių pagerinti darbui gyvulininkystės fermose ir sukomplektuoti gerus gyvulininkystės darbuotojų kadrus.

P. Vanagas

Klasės susirinkimuose

Degučių septynmetės mokyklos Nr. 2 VI klasėje, vadovaujant klasės auklėtoju drg. M. Jakutinul, dažnai vyksta klasės susirinkimai. Paskutiniu metu klasės susirinkime buvo apsvaistytas pasruošimo egzaminams klausimas. Geriausiai moki-

niai F. Čirkova, F. Glušakova, P. Lizunova ir kiti įsipareigojo padėti atsiliekančioms mokinėms.

Klasfų susirinkimai pasruošimo egzaminams tema įvyko ir kitose klasėse.

L. Lizunova

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Neišpirktos apskaitos knygos“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo atspausdinta „Pergalės“ 21(693) numeryje. Joje buvo nurodoma, kad „Spalio“ kolūkyje buvo blogai vedama apskaita, nes nebuvo apskaitos knygų.

„Spalio“ kolūkio valdybos pirmininkas drg. Pračiukas praneša, kad korespondencijoje minėti faktai teisingi. Trūkumams pašalinti imtasi priemonių. Apskaitos knygos sutvarkytos.

Velykų šventė ir jos kilmė

Bažnyčios teigimu, velykų šventė skirta Kristaus „prisikėlimui“. Tačiau tikrovėje ši religinė šventė nieko bendro su Kristumi neturi ir negali turėti dėl tos paprastos priežasties, kad Kristus ntekuo met nėra gyvenęs pasaulyje. Kadangi jis niekuomet nebuvo gimęs, jis negalėjo ir mirti ir juo labiau negalėjo „prisikelti“, jau nekalbant apie tai, kad mirusiųjų „prisikėlimas“ yra iš viso neįmanomas gamtoje reiškinys.

Kokia gi yra tikroji velykų kilmė? Šios šventės pagrindą sudaro senovės „pagonišku“ tautų pavasario šventės, šių žemdirbių tautų tikėjimas mirštančiais ir prisikėliančiais dievais.

Senovės žemdirbiai prilygindavo dievų mirtį ir prisikėlimą prie grūdo, kuris, patekęs į žemę sėjant, tarytum miršta, o sudygęs „atgimsta“

ir atneša žmonėms maistą, palaikydamas „tuo jų gyvybę. Taip ir dievai, galvojo jie, miršta, kad prisikeltų ir palaikytų žmonių gyvybę. Šių dievų garbei kasmet pavasarį būdavo surengiamos ypatingos šventės.

Iš šių švenčių krikščionybė ir pasisavino apeigas ir papročius savo šventei.

Dar 1.200 metų prieš krikščionybės atsiradimą buvo paplitęs finikiečių dievo Adonio kultas. Apie Adonį pasakodavo, kad jis gimęs iš nekaltosios mergelės Miri (Marijos), buvęs nužudytas, o po to prisikėlęs. Pavasarį tikintieji išstatydavo mirusio Adonio atvaizdą, apraudodavo ir laidodavo jį. Po to religijos tarnai skelbdavo, jog „Adonis prisikėlęs“, ir žmonės sveikindavo vienas kitą, džiaugdavo ir linksmindavosi.

Egipte, dar 1000 metų prieš

pasirodžius krikščionybei, žmonės tikėjo dievu Oziriu. Pavasarį, prieš prasidėjus lauko darbams, egiptiečiai surengdavo šio dievo prisikėlimo šventę. Prieš šventę tikintieji pasninkaudavo, melsdavosi, apraudodavo savo numirusį dievą, tariamai savo varžovo nužudytą. Po to dvasininkai paskelbdavo, jog „Oziris prisikėlęs“; prasidėdavo visuotinis džiugavimas, buvo ruošiamos puotos.

Įvairios tokios šventės buvo švenčiamos ir daugianacionalinėje Romos imperijoje.

Dar prieš atsiradus krikščionybei Romoje buvo švenčiama frigų dievo Atiso prisikėlimas; 500 metų po krikščionybės pasirodymo ši šventė dar buvo švenčiama Romoje. Atiso garbintojai atlikdavo komunjijos apeigas, aukodami kruvinas aukas. Vyriausiasis Atiso šventikas Romoje buvo vadinamas pa-

ninių kiaulių parengimą ker-gimui, seku, kad jos visą laiką būtų vidutiniame kūno stovyje. Tą aš pasiekiu šerdama kuilius ir motinines kiaules įvaliais maistingais pašarais ir papildomai šerdama juos mineraliniu pašaru.

Šerdama kiaules, skiriu paršingas, žindomas ir neparšingas. Neparšingos kiaulės ne tiek jautrios pašarams, tad joms duodu miežių—avižių—vikių mišinio miltų 1,5—2 kg, šutintų bulvių 4 kg ir dobilų pelų iki 1 kg per parą.

Kitai paršingas motinines kiaules. Joms naudoju miltų mišinį be vikių priemaišos, duodama po 2—2,5 kg per parą, be to, duodu šutintų bulvių po 4—5 kg ir dobilų pelų bei dobilų nuotrupų iki 1,5 kg per parą.

Žindomas motinines kiaules šeriu tais pačiais pašarais, kaip ir paršingas, tik pridėdama priedą: koncentruotų pašarų po 200 gramų už kiekvieną žindomą paršelį ir kiaulės pieningumui pakelti pridėdu 5—6 kg pašarinių runkelių.

„Aušros“ kolūkyje žindomi paršeliai prie kiaulės laikomi iki 45 dienų amžiaus, išskiriant veislei numatytą prieauglį, kuris išlaikomas prie kiaulės iki 60 dienų amžiaus. Gimusių paršelių atskiriu į dėžę, kad išvengtų jų nugulimo. Paršelius prileidžiu prie motinos pirmomis dienomis kas valanda, o vėliau kas 2 valandas. Kiaule apsiparšavus, pirmąją savaitę budžiu prie jos ištiesą parą. Paršeliams sustiprėjus, jie paliekami prie motinos. Papildomą paršelių šėrimą pradėdu nuo 10—tos dienos amžiaus, pratindama juos prie saldaus karvės pieno, kurio kiekį palaipsniui didinu iki 0,5 litro per parą. Saldus pienas paršeliams duodamas iki jų atjunkinimo, pakeičiant jį palaipsniui liesu pienu.

Nugriebtas pienas pradėdamas duoti nuo 30 dienų am-

žiaus. Koncentruotus pašarus pradėdu naudoti gruzdintų miežių pavidalu nuo 7 dienos, o sijotus avižinius miltus—nuo 10-os dienos amžiaus. Miltus maišau su saldžiu pienu. Paršelių aprūpinimui mineraliniais ir vitamininiais pašarais molyje suželdinu miežius, duodama paršeliams želmėnis kartu su moliu, o taip pat naudoju kaip mineralinį priešėrimą lapuočių medžių anglis. Papildomai paršelius šeriu 4 kartus per parą. Paršeliams apsaugoti nuo įvairių vidurių susirgimų po kiekvieno pašėrimo stropiai išvalau ir išplaunu su karštu vandeniu bei pelenų šarmu lovelius.

Labai svarbu kiaules šerti punktualiai, todėl aš visada laikausi nustatytos darbotvarkės.

Greta tinkamo ir gausaus kiaulių šėrimo, nemažesnę reikšmę turi ir tinkama jų priežiūra bei užlaikymas.

Gavusi didesnius paršelių lizdus, negu motininė kiaulė turi spenių, paršelių perteklių priskiriu kitoms tuo laiku apsiparšavusioms kiaulėms, pripašindama, panaudojant kreoliną, kiaulę prie svetimų paršelių.

Šerdama ir prižiūradama motinines kiaules, kergdama jas, visada tiksliai vykdu zootechniko duodamus tais klausimais nurodymus.

Už atliktą darbą būvau kolūkio gausiai atlyginta: gavau už fermoje išdirbtus 538 darbdienius 268 kg rugių, 538 kg kviečių, 538 kg miežių, 21 kg cukraus ir kitų žemės ūkio produktų, 1.173 rublius pinigais.

Pasiektais laimėjimais nepasitenkinu ir šiais metais dėsiu visas pastangas viršyti praėjusių metų rodiklius. Tai bus mano įnašas į kolūkio suklestėjimą ir tolesnį kolūkiečių gerovės kėlimą.

P. Stankevičiūtė
Dotnuvos rajono „Aušros“ kolūkio kiaulininkė

pas („papa“ lotyniškai yra dabartinis popiežių pavadinimas), dėvėjo tokia pat kepure (tiara), kokia dėvi dabar Romos popiežius—katalikų bažnyčios galva. Petro bažnyčia Romoje pastatyta dievo Atiso šventovės vietoje. Atiso kultą krikščionybė nugalėjo su valstybinės valdžios pagalba, bet ji pati iš šio kulto perėmė daugelį elementų.

Pirmieji krikščionys dalyvaudavo „pagoniškos“ pavasario šventėse ir daug ko perėmė iš jų savo kultui.

Didelę įtaką krikščioniškosioms velykoms turėjo žydų „pascha“ (peisach), kuri dar lig šiol yra švenčiama tikinčiųjų žydų.

Pirmosios krikščionių religinės organizacijos—bendruomenės—iš pradžių pasirodė žydų tarpe, ir todėl pirmieji krikščionys švėsdavo, svarbiausia, žydų šventes, pavyzdžiui, „paschą“, šeštadienį, atlikdavo apipiaustymą ir t. t.

„Peisach“ buvo senovės

žydų—gyvulių augintojų pavasario šventė. Šios šventės metu žydai aukodavo aukas (ėriuką arba oželį) derlingumo dvasioms, kad jas paveiktų, išgytų jų malonę, o tokiu būdu užtikrintų gyvulių apsisėravimą, prieauglio apsaugojimą.

Vėliau, kai žydai tapo žemdirbiais, gyvulių augintojų šventė „peisach“ virto švente, kurios metu žemdirbiai mėgindavo paveikti augalų dvasias. Ėrelio vietoje šios šventės metu buvo pradėta aukoti pirmuosius pėdus.

Senovės žydų „paschai“ susilieję su stambeldžių pavasario šventėmis ir atsirado krikščioniškosios velykos. Ši šventė kunigų buvo susieta su mitais apie Jėzų Kristų, kuris tariamai buvo nužudytas prieš ir prisikėlęs iš karto, išbuvęs jame tris dienas.

Tikėjimas Kristaus „prisikėlimu“ sudaro krikščionių religijos pagrindą.

(Nukelta į 4 pusl.)

Mokslo pasiekimus—žemės ūkiui!

Už kryžminę ir siaurailę sėją

Mūsų MTS komunistai visuomet stengiasi kaip galima sparčiau įdiegti į gamybą visą kas naują, priešakingą, padeda kelti mašinų našumą ir žemės ūkio kultūrų derlingumą.

Vienas tokių būdų yra kryžminė ir siaurailė žieminių ir vasarinių varpinių kultūrų sėja. 1951 metais mūsų MTS, esant užduočiai 1.500 hektarų, pasėjo kryžminių ir siaurailių būdu 3.958 ha, arba 38 procentus viso varpinių kultūrų ploto.

Klausimas dėl priešakinių sėjos metodų įdiegimo iš pradžių buvo apsvaistytas specialiajame MTS pasitarime, dalyvaujant kolūkių pirmininkams, agronomams, laukininkystės brigadininkams ir traktorininkų brigadoms. Kolūkiuose buvo pravedami pasikalbėjimai ir skaitomos pasakaitos tema: „Ką duoda kryžminė ir siaurailė sėja“. Darbo planuose buvo numatyta atlikti kryžminę sėją visame varpinių kultūrų sėklinių barų plote, o žemėlapuose buvo nurodyta, kur tokia sėja turi būti atliekama. Kryžminei sėjai buvo parenkami barai, kur galima buvo baigti darbą neilgiau kaip per dvi dienas.

Reikia pažymėti, kad kryžminės ir siaurailės sėjos, kaip ir daugelio kitų priešakinių priemonių įdiegimas įvykdavo atskiriems asmenims priešinant. Kai kurie pareiškė, jog vykdamas kryžminę sėją užsidėsi sėjos darbai ir pritruks sėjamųjų mašinų. Jie gynė eilinę sėją, nes ją

galima atlikti žymiai sparčiau.

Tačiau MTS stachanovininkai ir kolūkių pirmūnai savo darbu likvidavo šias atsilikusias nuotaikas. Traktorininkai drg. drg. Golčanskis, Černiavskis, Miasojedovas ir kiti, normai esant 44 ha, užsėjo traktoriumi „NATI“ po 70–75 ha. Kryžminė ir siaurailė sėja buvo atlikta su glaustais ir geriausiai agrotechniniais terminais, esant gerai darbo kokybei.

Siaurailę sėją mes atlikome paprastomis eilinėmis sėjamosiomis, pastatytomis viena už kitos glaudžiai jas sukabinus. Antroji sėjamoji buvo pritvirtinta prie pirmosios kiek į šoną per 7,5 centimetrus, siekiant, kad jos lėkštės praeitų per pirmosios sėjamosios tarpueilius.

Jau daigai parodė naujų sėjos būdų pranašumą: augalai buvo paskirstyti pasėlyje tolygiau, negu sėjant paprastu eiliniu būdu. Turėdami geresnes mitybos, šviesos ir drėgmės sąlygas, jie geriau kerėjosi, davė didesnę skaičių stiebų, stambesnę varpą ir grūdą.

Kryžminės ir siaurailės sėjos pranašumas galutinai patikėjo nuėmus derlių. Taip, pavyzdžiui, vienodomis dirvos ir klimato sąlygomis ir esant lygiam MTS apsiginklavinimui energija, kolūkiams, kuriuos aptarnauja mūsų stotis, gavo 2–3 centneriais iš hektaro didesnę derlių, negu kolūkiams, kuriuos aptarnauja kaimyninės MTS, kur naujais

būdais buvo užsėti mažesni plotai.

Kolūkiuje „Smėna“ siaurailių būdu pasėti vasariniai miežiai 40 ha plote davė 16 centnerių iš hektaro, o paprastu eiliniu būdu—12 centnerių. Tame pačiame kolūkiuje vidutinis žieminių kviečių derlius siekė 18,3 centnerio, o kryžminės sėjos bare—21 centnerį iš hektaro.

Vasariniai miežiai, pasėti kryžminių būdu Voikovo vardo kolūkiuje 34 ha plote, davė po 19,8 centnerio, o vartojant paprastą eilinę sėją—12,8 centnerio iš hektaro.

Įsitikinę kryžminės ir siaurailės sėjos pranašumu, kolūkiams pradėjo didinti šiuo būdu pasėtus plotus. Šiais metais kolūkių ir mūsų MTS traktorininkų brigadų darbo planuose yra numatyta nauju būdu užsėti ne mažiau kaip 60 proc. varpinių kultūrų ploto.

Ryšium su tuo mes paskirtėme sėjamasias tokiu būdu, kad kolūkiams, kaip srities vykdomasis komitetas nustatė mūsų rajonui, pilnutinai užbaigtų vasarinių varpinių sėją per 3–4 dienas, o žieminių sėją—ne vėliau kaip spalio 5 d.

Pradėdami 1952 metų sėjos kampaniją, mes esame įsitikinę, kad mūsų MTS kolektyvas garbingai įvykdys jam iškeltą uždavinį—gaus grūdinių derlių, nemažesnių kaip 19 centnerių iš ha.

S. Goršeninas

Krymo srities Pamario rajono Kerčės MTS direktorius

Naujenybės Kinijos kaimo gyvenime

Senis Vanas gavo žemės ir mulą. Bet jam trūko žagrės. 6 mu žemės Vanui kaupituku sunku apdirbti. Kaimynas Janas turi žagrę, bet jis nesinaudoja ja, nes jo ūkyje nėra darbo gyvulių.

Vanas Jui—ženas pasakė Janui:

—Įkinkysime mano mulą į tavo žagrę ir suarsime sklypus paeilui.

Taip prasidėjo po žemės reformos valstiečių savišalpa Kinijos kaime.

Dėka didelio organizuojamojo ir auklėjamojo Kinijos komunistų partijos darbo šis judėjimas įgavo dabar masinį pobūdį.

Savišalpa pradėjo vaidinti didelį vaidmenį Kinijos žemės ūkyje. Valstiečių susivienijimas į savišalpos grupes padeda jiems nugalėti sunkumus, surištus su žemės ūkio inventoriaus ir darbo gyvulių trūkumu. Darbo savišalpos grupės pirmos pradėjo taikyti šiuolaikinius žemės ūkio įrankius, priešakinę tarybinę techniką. Praktika rodo, kad savišalpos grupių narių darbo našumas visu trečdaliu aukštesnis, negu valstiečių, dirbančių pavieniui.

Jeigu pradžioje tokios grupės atsiradavo tik darbynečiu, o paskui neveikdavo, tai dabar milijonai Kinijos valstiečių dirba, padėdami vienas kitam, ištisus metus. Žemės ūkio ministerijos daviniais, iš kiekvieno šimto valstiečių kiemų Šiaurės Kinijoje—60 ir iš kiekvieno šimto valstiečių kiemų Šiaurės Rytų Kinijoje—70—priklauso nuolat veikiančioms darbo savišalpos grupėms. Tokios grupės įku-

riamos ir kituose šalies rajonuose.

Savišalpos grupių struktūra įvairiuose Kinijos žemės ūkio rajonuose įvairi. Grupė, kurią organizavo senis Vanas Guanduno provincijoje, labiau būdinga tiems rajonams, kur žemės reforma užbaigta neseniai. 5–6 valstiečių kaimai susivienija, kad bendrai pasinaudotų darbo gyvuliais ir žemės ūkio inventoriu. Valstiečiai bendromis jėgomis apdirba žemę, užsėja laukus, kovoja su piktyžėmis, bendrai nuvalo derlių.

Bet to ar kito sklypo derlius pilnai priklauso šio sklypo savininkui.

Biedniokų, turinčių vien paprasčiausius darbo įrankius, ūkiuose savišalpa pasireiškia pasikeitimu darbu. „Šiandien mes penkiese apdirbsime tavo lauką, o rytoj eisi su mumis apdirbti kaimyno lauką, taip mes greičiau ir geriau apdirbsime visus mūsų sklypus“.

Susivienijimo išdavoje pakilęs darbo našumas leido valstiečiams net labiausiai įtempto lauko darbo dienomis išskirti laika mokymuisi.

Įstojantieji į savišalpos grupę sudaro sutartį, kurią kontroliuoja vietinė valdžia, kad būtų išvengta piknaudojimo iš pasiturinčių valstiečių pusės.

Kinijos komunistų partija ir liaudies valdžia visaip padeda savišalpos grupėms.

Dėka šios pagalbos ir valstiečių pastaukojančio darbo, kaimo gyvenimas diena iš dienos gerėja.

I. Vysokovas

REDAKTORIAUS PAV. D. MARČENKO

ZARASŲ RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS VYKDOMOJO KOMITETO

Privalomas sprendimas № 3

1952 m. kovo mėn. 19 d.

Dėl pavasarinio teritorijos apvalymo Zarasų mieste ir rajone

Zarasai,

Sutinkamai su Lietuvos TSR Ministrų Tarybos nutarimu Nr.179 iš 1950 m. vasario mėn. 7 d., Zarasų Rajono Darbo Žmonių Deputatų Tarybos Vykdomasis Komitetas n u s p r e n d ė:

1. Pagerinimui sanitarinio priešepideminio stovio Zarasų rajone praveisti sekančias priemones:

a) praveisti mėnesio laikotarpį—nuo kovo mėn. 20 d. iki balandžio mėn. 20 d.—apšvarinimą po žiemos užteršimo kiemų, gatvių ir aikščių Zarasų mieste ir rajone;

b) įpareigoti visas prekybos, pramonės, visuomenines ir komunalines organizacijas ir įmones Zarasų mieste ir rajone praveisti apvalymą teritorijos (kiemų, gatvių, išviečių) nuo žiemos užteršimo nurodytu terminu, t. y. nuo kovo mėn. 20 d. iki balandžio mėn. 20 d., išvežant nešvarumus į vietas, nurodytas Vykdomųjų Komitetų, susita-

rus su Zarasų Sanepidstotimi ar gydymo apylinkėmis.

2. Įpareigoti Zarasų Miesto Vykdomąjį Komitetą ir apylinkių Tarybas nuo kovo mėn. 20 d. iki balandžio mėn. 20 d. organizuoti apvalymą gyvenviečių, pritraukiant tam tikslui transportą.

3. Įpareigoti Sanepidstotį:

a) patikrinti visų maisto pramonės įmonių pasiruošimą pavasario-vasaros periodui, sekant, kad būtų pravedamas reguliarus med. apžiūrėjimas visų maisto pramonės įmonių darbuotojų;

b) balandžio ir gegužės mėn. praveisti mokyklų pavasarinį patikrinimą, išaiškinant sanitarinius trūkumus ir neprileisti jų pasiruošiant 1952–1953 mokslo metams;

c) patikrinti sanitarinį stovį visų pieno—sviesto gamybos įmonių ir įpareigoti šių įmonių administracijas laikytis nurodytų sanitarinių taisyklių;

d) sistematingai kontroliuo-

ti bendrabučių, pirtų, viešbučių sanitarinį stovį, reguliariai vesti profilaktinę dezinfekciją.

4. Nusizengę šiam privalomajam sprendimui asmenys baudžiami administracine bausme iki 100 rublių arba pataisos darbais iki vieno mėnesio.

5. Šio sprendimo kontrolę pavesti milicijos organams, sanepidstočiai.

6. Šis sprendimas įsigalioja po 15 dienų po jo paskelbimo ir galioja Zarasų rajono teritorijoje laike dvejų metų.

Einąs Zarasų Rajono Darbo Žmonių Deputatų Tarybos Vykdomojo Komiteto Pirmininko pareigas

(KUDOBA)

Einąs Zarasų Rajono Darbo Žmonių Deputatų Tarybos Vykdomojo Komiteto Sekretoriaus pareigas

(ANDRIJAUSKAS)

(Atkelta iš 3 pusl.)

Nors lavono atgimimas yra negalimas, kas įtikinamai yra įrodyta priešakinio mokslo, nors mūsų laikais vis mažiau ir mažiau lieka žmonių, tikinčių šia biblijos legenda, bažnytininkai tebemėgina įvairiais antimoksliniais argumentais „pagrįsti“ mitinio krikščionių dievo Jėzaus Kristaus „prisikėlimą“. Tai ir suprantama. Prasimanymas apie Kristaus prisikėlimą yra reikalingas išnaudotojų klasesms. Visa legenda apie Kristaus mirtį siekia įteigti darbo žmonėms mintį, jog nereikia priešintis išnaudotojams, nes liaudies masių kančios išnaudotojiškoje visuomenėje—tai kelias į... „išganymą“. Štai, girdi, Kristus, gyvendamas žemėje, savo pavyzdžiu parodė, kaip reikia gyventi dieviškai: jį mušė, o jis tylėjo, jam spaudė į veidą, o jis meldėsi, kad jo tėvas danguje dovanotų priešams už jų niekšingus veiksmus. Mirė jis kankiniu—ir išėjo nugalėtoju, sugėdinęs savo priešus: prisikėlė ir nuskrido į dangų. Štai kaip turi gyven-

ti kiekvienas žmogus, kad po mirties patektų į „dangaus karalystę“.

Tokia veidmaininga moralė tarnauja tik išnaudotojams, kurie kaip tik to ir siekia, kad darbo žmonės klusniai viltų išnaudotojimo jungą ir neišstotų prieš savo priešus, nekovotų dėl geresnio gyvenimo, o tik lauktų „laimės“ prasimanytame pomirtiniame gyvenime.

Ši reakcinė dorovė tiesiogiai prieštarauja socialistinės visuomenės moralei. Didžioji bolševikų partija auklėja tarybinius žmones lygybės ir draugystės tautų tarpe dvasia, meilės žmogui dvasia. Bet meilė žmonėms, kaip mes ją suprantame, reiškia, pirmiausia, neapykantą žmonijos priešams, siekimą visiems amžiams išvaduoti ją iš smurtininkų—išnaudotojų ir jų pakalikų.

Tuo būdu velykos—tai iš senovės tautų prietarų kilusi šventė, kurios esmė nukreipta prieš darbo žmones, prieš jų kovą dėl laisvės ir laimės.